

**Χαιρετισμός Προέδρου Ε.Β.Ε.Π., Βασιλή Κορκίδη, στην
ΗΜΕΡΙΔΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ**

«Εγχώριες δυνατότητες ναυπηγικού τομέα-Δημιουργία ναυπηγικού οικοσυστήματος»

3 - 4 Φεβρουαρίου 2022, Ελευσίνα

«Τίποτα δεν είναι αδύνατο. Αρκεί να θέλουμε...». Και η απάντηση από τον ιδιωτικό τομέα ήταν καταφατική. Ναι θέλει και το απέδειξε επενδύοντας στα Ναυπηγεία της Σύρου και αναμένει να επενδύσει στην Ελευσίνα και τον Σκαραμαγκά. Ναι θέλει να «ξυπνήσει τον κοιμώμενο γίγαντα» που δεν είναι άλλος από τον τομέα της ναυπηγοεπισκευής. Το πρώτο βήμα, έγινε από τον Πάνο Ξενοκώστα με την ΟΝΕΧ στο Νεώριο Σύρου και ακολούθησε ο πλοιοκτήτης Γιώργος Προκοπίου με τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά. Εύχομαι να μην απογοητευτούν για αυτές τις επιλογές τους. Απεύχομαι παράλληλα οι γραφειοκρατικές και άλλες τυχόν εμπλοκές να υψώσουν ανάχωμα απέναντι στη διάθεση τους να επενδύσουν γιατί το μήνυμα που θα εκπεμφθεί σε αυτή την περίπτωση θα καταφέρει σοβαρό πλήγμα στην προσπάθεια της κυβέρνησης να προσελκύσει επενδυτές από το εξωτερικό αλλά και από το εσωτερικό της χώρας για επενδύσεις σε τομείς της οικονομίας.

Στην Ελλάδα, ο ναυπηγο-επισκευαστικός / κατασκευαστικός κλάδος κατέρρευσε, όχι μόνο λόγω παγκόσμιας κρίσης, αλλά κι από άλλες ελληνικές παθογένειες και την αδυναμία του κράτους και των ιδιωτών να παρουσιάσουν ένα σοβαρό, στραμμένο προς το μέλλον σχέδιο για την βιωσιμότητα των ναυπηγείων. Καιροί ου μενετοί... Αυτή η κατάσταση πρέπει να αναστραφεί τάχιστα καθώς, αφενός, η ακτοπλοΐα της χώρας θα αναζητήσει ναυπηγικές γυάρδες είτε για να εκσυγχρονίσει υφιστάμενες μονάδες είτε για να κατασκευάσει πλοία προσαρμοσμένα στις ανάγκες και ιδιαιτερότητες της ελληνικής πολυνησίας και, αφετέρου, γιατί η αμυντική βιομηχανία της χώρας δεν μπορεί να μείνει χωρίς υποστήριξη. Σαφώς, αναφέρομαι στο θέμα της ναυπήγησης πλοίων για τις ανάγκες του Πολεμικού μας Ναυτικού. Μια σύντομη αναδρομή-περιήγηση στην από αιώνων ιστορία αυτής της χώρας καθιστά προφανές ότι η ναυπήγηση του ισχυρότερου «πλεύσιμου όπλου» της αρχαιότητας, όπως οι τριήρεις ήταν αποτέλεσμα σχεδιασμού και κατασκευής από τα τότε ελληνικά χέρια. Τίποτα δεν πρέπει και δεν μπορεί να αποκλείσει τα ελληνικά χέρια του σήμερα, τους Έλληνες ναυπηγούς και επιστήμονες του σήμερα να κτίσουν πλοία όλων των τύπων μηδέ εξαιρουμένου και του yachting. Και δεν είναι μόνο αυτό. Δεν είναι δυνατόν η ισχυρότερη ναυτιλία στον κόσμο, η ναυτιλία μας να μην έχει την δέουσα υποστήριξη.

Σήμερα στον ευρύτερο Πειραιϊκό χώρο υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων, όλων των μεγεθών, με αντικείμενο τις ναυπηγοεπισκευές, τις κατασκευές και επιδιορθώσεις ανταλλακτικών για πλοία όλων των τύπων αλλά και αναλωσίμων. Αυτές οι επιχειρήσεις, που έχουν επιβιώσει από το πολύχρονο τέλμα του κύκλου εργασιών που δημιούργησε η κατάρρευση του ναυπηγικού τομέα προσδοκούν στην αναζωογόνησή του για προφανείς λόγους. Προσδοκούν να «Συνεπηρεχρήσουν» με τα ναυπηγεία.

Και επειδή τελευταία γίνεται πολύς λόγος για την γαλάζια οικονομία πρέπει να θυμίσω ότι εκτός των άλλων στο πλαίσιο των συναφών ναυπηγικών δραστηριοτήτων η χώρα στερείται και διαλυτηρίου πλοίων. Θέμα που απασχολεί εκτός των άλλων και την ευρωπαϊκή ναυτιλία. Ο τομέας της αξιοποίησης υλικών από διαλύσεις πλοίων, ή αναγέννηση και επισκευή ανταλλακτικών και τεχνολογικών συσκευών, που καθαιρούνται από τη διάλυση πλοίων μπορεί να προσφέρει ένα ακόμη πεδίο δράσης για τη ναυπηγοεπισκευαστική επιχειρηματικότητα. Η δραστηριότητα της ανακύκλωσης πλοίων, ακολουθεί πιστά τη φιλοσοφία της κυκλικής και, κυρίως, γαλάζιας οικονομίας, καθώς η ανάκτηση ναυπηγικού χάλυβα και άλλων μετάλλων και

υλικών, και όχι μόνο, συμβάλλει στον περιορισμό εξάντλησης των πρώτων υλών, αλλά και στην εξοικονόμηση πόρων για τη ναυπηγική βιομηχανία. Το Ε.Β.Ε.Π. έχει επιχειρηματολογήσει και ταχθεί υπέρ και της δημιουργίας Μονάδων Ανακύκλωσης Πλοίων σε οργανωμένα ναυπηγεία, με τις δέουσες υψηλές περιβαλλοντικές προδιαγραφές και προδιαγραφές Υγιεινής και Ασφάλειας στην Εργασία, που προβλέπει το νομοθετικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιά έχει, πλειστάκις, ταχθεί και τεκμηριωμένα επιχειρηματολογήσει υπέρ των προσπαθειών αναβίωσης δραστηριοτήτων και, γενικότερα, της ναυπηγοεπισκευής, εκφράζοντας την ελπίδα οι μονάδες του Κόλπου της Ελευσίνας σύντομα να επαν-ενεργοποιηθούν για να σχηματοποιήσουν αυτό που το Επιμελητήριο «βάπτισε» ναυπηγική τρίαίνα.

Το γεγονός ότι έχει ανακοινωθεί η σύμπραξη της ONEX με την ιταλική Fincantieri, που είναι ο 4ος μεγαλύτερος ναυπηγικός όμιλος στον κόσμο, και τη στήριξη της αμερικανικής εταιρείας Χρηματοδότησης Διεθνούς Ανάπτυξης DFC (International Development Finance Corporation) δεν πρέπει να διαλάθει της προσοχής μας για τη σημασία της, όπως δεν πρέπει να διαλάθει και το γεγονός ότι η προσπάθεια που βρίσκεται σε εξέλιξη θα επαναφέρει την Ελλάδα στο γκρουπ των κρατών με δυνατή ναυπηγική βιομηχανία. Επαναλαμβάνω «Τίποτα δεν είναι αδύνατο. Αρκεί να θέλουμε...».